

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

1. B. V. Plena multiplici gratia, quâ & nos repleri oportet. Thema. Ave gratiâ plena. Lucæ 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](#)

EXHORTATIO I.
PRO FESTO ANNUNCIATIONIS
B. V. MARIAE,
Quod sit mare gratiarum.

THEMA.

Ave gratia plena. Lucæ c. 1.

Gloriosissima decoravit Archangelus è regia cœlesti allegatus' scilicet: *Ave gratia plena!* Ave, gracie zāq, gaude, vive, lxtare: quia gratia plena: grac. est exq. s. d. q. quod quidem Tigurina & Erasmus cum Hæreticis novantibus frigidè vertunt gratiæam, Beza hæreticus frivole exponi gratis dilectam; sed aliter sonat vox hebræa (quo idioma te, verisimile est Angelum Virginis hebræe fuisse locutum) Necessaria enim vel muchana vertit noster Interpres latinus, uti & Arabicus, Ægyptius, Aethiopicus, Persicus, Syrus, una cum Sanctis Ambroso, Augustino, Hieronymo, Bernardo, Beda & aliis, gratia plena, gratia sepletam.

Plenæ gratia fuit Christus. Joan. plenus gratia fuit S. Stephanus act. 6. plena fuit gratia Beatissima Virgo, sed diversa plenitudine atque mentio: Christus. ut ait D. Bonaventura 3. sent. d. 13. 4. 3. plenus fuit plenitudine super abundantie, quoniam de ejus plenitudine nos omnes accepimus: Virgo plena fuit plenitudine prerogativa: Stephanus reliqui sancti plenius fuit plenitudine sufficientia. D. Thomas 3. p. q. 7. 2. 16. duplēcē ait esse gratia plenitudinem, alteram ex parte gratia, alteram ex parte subjecti habentis gratiam: Ex parte ipsius gratia plenitudo est, quando quis pertingit ad summum gratia, & maximam excellentiam quæ haberi potest; & in maxima extensione ad omnes gratia effectus. Et talis gratia plenitudo propriæ est Christo. Ex parte vero subjecti est plenitudo, quando quis habet plenè gratiam secundum suam conditionem. B. Virgo non habuit primam plenitudinem, sed secundam, scilicet sufficiētē ad statum,

ad quem fuit electa, ut scilicet esset Mater Dei. Similiter Stephanus dicitur plenus gratiæ, quia habebat gratiam sufficiemt ad hoc, ut esset idoneus minister & testis Dei, ad quod erat electus. Hæc D. Thomas. Quantò autem separat officium Matris, officium Ministri, tantò superat plenitudo Matris, plenitudinem gratiæ Ministrorum, quæ tanta est, ut meritò mare gratiarum vocitetur. Ut in hac exhortatione dilucidabimus.

1. Tanta fuit gratiæ plenitudo in B. Virgine, ut meritò mare gratiarum nuncupetur; in quod gratiarum flumina ingessa sunt, juxta illud Ecelef. 1. Omnia flumina intrant in mare. Unde S. Bonaventura in speculo c. 3. Omnia flumina intrant in mare, dum omnia charismata Sanctorum intrant in Mariam: flumen eni gratiæ Angelorum intrat in Mariam; & flumen gratiæ Patriarcharum, & Prophætarum intrat in Mariam: & flumen gratiæ apostolorum, & flumen gratiæ Marianum: & flumen gratiæ Confessorum, & flumen gratiæ Virginum. O quam latum! o quam vatum mare gratiarum! in quo, quidquid in aliis Sanctis dispersum fuit & dispersum, simul fuit collectum.

2. Eluxerunt, & influxerunt in hoc mare Virginum omnes gratiæ gratis datus, quæ conceduntur in bonum proximorum. De quibus loquitur A postolus: Divisiones gratiarum sunt, quas Deus non omnibus omnes, nec omnes singulis, sed pro arbitrio suo in variis dispergit: alii enim datur sermo sapientia, alii prophætia, alii genera linguarum, alii gratia sanitatum, alii interpretatione sermonum; at in Virginem Deipara-

ram, omnium divisionum rivos, omnium gratiarum torrentes confluxisse præter Athanasiū, Doctorem Angelicum, Albertum Magnum & Antonium, Chrysostomus aurea hæc comprobat sententiæ. Benè, inquit, gratiæ plena; ceterù enim per partes, Maria autem simul se tota infudit gratia plenitudo. Ac primo quidem habuit donum propheetiæ: de quo S. Basilius scribens in Istaiam in caput 8. postinicum: Quid Maria Prophetissa fuerit, nemo contradixerit, quæ sit memor verborum Marie, quæ prophetico afflata spiritu eloqua est: Magnificat anima mea Dominum: Fecit mihi magna qui potens est: Beatum me dicunt omnes generationes. Deinde non defuere illi, aliae gratiæ gratis datae; ut probat Toletus, hic n. 67. & Suarez.

3. Influxerunt in hoc mare septena Spiritus S. charismata, aliaque virtutes tam Theologicas, quam morales, ut unanimis Sanctorum Patrum consensus confirmat. Excelluit Abraham Patriarcha fide, Moyses populi Dux mansuetudine, Elias Propheta zelo, Jobus patientia, Joseph castimoniæ, alii aliis virtutum ornamentis effulsere; at Maria omnibus omni virtutum genere eminet. Inter præstantes quoque legis veteris Heroinas, Abigail prudentia, Judith fortitudine, Ruth honestate, Anna religione, Jahel sapientia, Esther proximi charitate emituit. At quotquot dotes in aliis sparsæ, in una Virginē fuere collectæ. Influxeræ in eam quoque variorum Sanctorum gratiæ singulares: Spiritus Prophetarum, charitas Apostolorum, constantia Martyrum, innocentia Confessorum, castitas Virginum, humilitas

litas Viduarum, fecunditas Conjugatorum, gratia & sanctitas omnium Sanctorum. Imò alcendamus altius: refluxit in ea ardor Seraphinorum, scientia Cherubinorum, magnificentia thronorum, authoritas Dominationum, potentia Potestatum, excellentia virtutum, sublimitas Principatum, sanctitas Archangelorum, & puritas Angelorum. Ita scribit S. Ephrem. in orat. de laudibus Virg. Intemerata, proflusque pura Virgo Deipara, Regina omnium, sublimior cœlicolis, honoratior Cherubim, sanctior Seraphim, & nullà comparatione ceteris omnibus Sapientia exercitibus gloriofior: & S. Bernardus: Quod vel paucis mortalibus constat fuisse collatum, fas certè non est suspicari tantæ Virginis fuisse negatum, quæ à nullo illustrium Sanctorum in gratia privilegiis excellitor.

3. Influxerunt in Virginem fluenta gratia sanctificantis: at quantâ copiâ, impetuque, quis verbis expreſſerit: D. Anselmus in lib. de excell. Virginis ait: Immensitatem gratia & gloria & felicitatis tua considerare cupienti, o Virgo, sensus deficit, lingua fatiscit. & D. Bonaventura in Speculo Virginis c. 5. Gratia Mariæ gratia verissima, gratia immensissima, gratia multiplicissima, gratia utilissima: immensa fuit gratia, quæ Virgo fuit plena: immensum enim vas, non potest esse plenum, nisi immensum sit istud, quo est plenum. Maria autem vas immensissimum fuit, ex quo illum, qui celo major est continere potuit. Tu immensissima Mariæ capacior es celo, quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti: tu capacior es

mundo, quia quem totus non capit orbis, in tua se clausit viscera factus homo.

Neque id mirum videri debet: quia Fundamenta eius in montibus sanctis psal. 86. Unde infert Doctissimus Suarez fundamenta sanctitatis & gratie Beataissimæ Virginis locata fuille, ubi alii consummantur: & plenitudo gratiae quæ in aliis finis fuit, & terminus, illi initium extitit & fundamentum. S. Vincentius Ecclesiastes Virginis celeberrimus exponens illud psalmi 48. Fluminis impetus latificat Civitatem Dei, sanctificavit tabernaculum suum Altissimum, applicat B. Virginis: Fluminis impetus latificat Civitatem Dei, quia totum fluorem gratiarum dinarum super eam in sanctificatione fuit effusum. In sanctificatione aliorum Sanctorum una gratia divina gutta aspergitur, in Virginem Mariam fluminis impetus alveo pleno effunditur. Verè igitur Virgo beatitudini sanctificante plena fuit, quia omnia gratia fluente anima sinecepit.

Atque in hac gratia, velut luna plena, & instar rupis in mari inconcusa fletit, ac vita totius decursu perseveravit: non illam mundi fascinatio, non carnis titillatio, non Daemonis tentatio fidei, non honoris umbra, non volupatio illecebra, non ulla peccati macula, molliore aut è culmine gratia deturbat valuerunt.

Neque solum in gratia constanter perstiterit, verè etiam omnibus vita horis & momentis eandem mirifice auxit. Prædictus eruditissimus Franciscus Suarez 3. p. disp. 18. sect. 4. ostendit B. Virginem in primo vita momenti, gratia plenitudine superæſte Sanctorum &

Ange-

Angelorum merita. Secundo instanti, extota habitus latitudine operando, gratia meritum dupliqueſſe. Instanti tertio, quadruplicasse: quarto instanti octuplicasse: atque ita porr̄ persingula amoris ac operationis instantia gratiam acceptam affiduē duplicando uisque ad 72. astatū annum, quo mortem appetit, quis cumulos, quis montes, quis fluvios gratiarum collegere? Sanè ut inferat Suarez, omnes omnino homines & Angelos simul sumptos superavit.

O vere vastum! o profundum! o altum! o prop̄ immenſum pelagus! & ut cam S. Damasceno loquar. 2. O abysſum gratiarum. Cogor hic cum S. Anselmo i.c. repetere: Immensitudinem gratiae tuae O Virgo, considerare cupienti, sensus deficit, lingua fatiscit.

II. Vidimus Charifimi plenitudinem immensam gratiae Beatisimae Virginis & Matris nostrae dilectissimæ: nunc tantisper mentis oculos à Virgine ad nos metipos reflectamus. Beatissima Mater ac Patrona nostra est gratia plena, & quid nos ejus Filii? Illa est plena, nos inanes coram oculis ejus comparebimus? abſit, abſit: hoc nostrum deinceps in omni vita erit studium præcipuum, hic labor, hæc industria, ut Divæ Virginis exemplo, non ſolū in gratia, initio vita religioſa acquiſita, perſeruemus, ſed etiam indies, per continua

tia capere incrementa, quod ut alacrius preſtemus, juvat diuinæ gratiæ valorem, dignitatem, preſtantiam ac nobilitatem intimè perſpicere: hoc enim mirificè tepeſcentes excitat.

Agedum igitur, videamus. Quid est gratia? Theologis profundissimis, dominum eſt supernaturale, quo formaliter Sancti, Deo grati, & Filii Dei adoptivi constituiuntur. Quid eſt gratia? Divinorum Voluminum Interpretibus, eſt theſauri absconditus in agro cordis, omnibus Mydæ, Cresque theſauris infinitè preſtantior. Eſt margarita pretiosa, omnibus Cleopatra & Indiæ gemmis uniuerbis longè excellentior; pro qua reperienda & augenda merito quis expendat omnia, ut eam reperiatur, augeatque atque ita oculis Summi Numinis placeat magis. Eſt veftitus Sponſi deauratus, quo ſi amiciatur anima, cor Sponsi celestis mirificè recreat, totamque Superum curiam in admirationem & amorem pellicit. Eſt artha indubitate noſtra ſalutis: eſt pignus futurae beatitudinis, eſt hypotheca ſecurissima aeterna felicitatis, quam ſi in hora mortis repererit in anima celestis Sponſus, illico eandem in Regiam ſuam, in thalamum ſuum, velut Amicam, Filiam, Sponsam introſucet, honorum æternorum titulis, bonorum maximorum theſauris, voluptatum immarcescibilium virtutum variarum exercitia augere roſis coronandam.

Quodſi ſeculares tantam adhibent hora, & in divini judicii bilance poſiti, diligenciam, laboremque tantum ut gratia pleni, pro capacitate noſtra, regemmas, aurum, theſauros, gratiamque periamur. Neque deflunt nobis in Regiam erga ſeaugeant; quanto studio ciatte occaſiones, indies & in horas & Filii lucis laborandum erit, ut gratia in momenta, ſi volumus, nova licet gratia theſauros, indies, magis magisque

O. 2 adaugeat.

adaugeamus : cum vel unicus gratiae gradus, quem opere aliquo pio, aut virtutis actu promeremur, omnes totius mundi opes, gazasque quam longissime pretio & dignitate superet ; cum sit semen perennis gloriae, quæ gratiae responderet ?

Quæ cum ita sint, Charissimi, gratissimum Virginem, Dominam nostram, Augustissimam, & Matrem dilectissimam, gratia plenam esse gaudeamus ; ex animo ei gratulemur : omnibus Angelicis, beatisque Spiritibus gratia superiori veneremur. Deinde ejus exemplo gratia quoque repleti conemur ; preciosam gratiae margaritam confortanter tueri & conservare allaboremus : si pro ea nobis anferenda aut minuenda, Mundus obtulerit sumum honoris, aut Plutus pusillum auri, argentei rutilantis, aut Cupido stillam præposuerit melis aut venerea voluptatis. Dicamus generose ; Faciescite stolidi nundinatores, nos tanti poenitere non emimus : sumus gratiosi Mariae Filii, JESU Socii, erimusque, dum spiritus hos reget artus ; nec vel momento gratia exortes JESU & MARIAE hostes nos esse patiemur.

Denique exemplo Divæ Virginis, & Filii ejus, ut ætate ita gratia proficiamus, candem indies amplificare nitamur :

quot preces fundimus, quot in colum suspiria mittimus, quot vicib[us] ex homologeseos aut synaxeos Sacra- menta frequentamus ; quoties Sacerdoti ad aram facienti, Missa sacrificio adflavimus ; tot gratiae & gloriae gradus acquirimus : immo quoq[ue] pia intentione verba proloquimur, quot grammata legimus, quot apices pingimus, quot pedum gressus, quot manuum motus, quot oculorum ictus, quot arteria pulsus numeramus, tot hic gratiae, ibi gloriae gradus obtinebimus. Ergo dum tempus habemus operemur bonum, augeamus gratiam ; duplicemus gloriam, quâ totâ æternitate perfruamur : quidquid modo acquirimus, æternum possidebimus ; quidquid modo negligimus, æternum carebimus ; datum hic pariter & lucrum æternum est.

Cum vero nihil absque gratia divina valeamus ; coram te, Maria Mater gratiae, supplices prosternimur ; per te gratia plenam, à Filio tuo omnis gratianthore & fonte, veluti per canalem in nos gratiae fluenta deriventur : ut proximulo nostro, gratia repleti, semper perseveremus in gratia, indies cretam in gratia, donec tecum & cum Filio tuo gratiosissimo perennemus in gloria.

EXHOR-